

Forfatter: Udrag fra Varulven

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 122.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366240112.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Endelig talte han selv om Brylluppet, og mellem Juul og Paaske lod han til med den største Iver at ønske det fuldbyrdet. Den Gamle blev sjæleglad. Bruden smilede veemodig og rystede paa Hovedet. Jeg havde den tredie Søndag lyst fra Prædikestolen for Brudeparret. Brudevielsen var bestilt, og den gamle Skovrider havde indbudet mange Brullupsgjester. Aftenen før denne sidst bestemte Brullupsdag saae jeg dem begge sammen i Skovriderhuset. De spille og sang, og deres Stemmers Harmonie smeltede saa deiligt sammen, som to længe adskilte Sjæle, der flyve forenede paa Tonevinger gennem den salige Himmel. Jeg glædede mig til deres Forening og haabede nu, at hiin forstyrrende Phantasie ikke længer skulde hindre deres Lykke. Dog den næstsidste Sang, jeg har fra Jægerens Haand og som synes skrevet Natten før Brullupsdagen, har desværre viist mig, at den dybe Dissonants i hans Sjæl endnu ikke havde fundet sin Opløsning. Han fordømmer selv den Lykke, han dog lidenskabelig higer efter, og han tænker atter paa at flye sin Brud, som han dog ikke med fuld Fortrolighed tør aabne sit Hjerte for: